

- 3) I bekræftende fald fastslås, i hvilket omfang og/eller på hvilket medie formidlingen af denne oplysning til forbrugeren skal ske.

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12.12.2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376, s. 21).
⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11.5.2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (direktivet om urimelig handelspraksis) (EUT L 149, s. 22).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Vilniaus apygardos teismas (Litauen) den 2. november 2015 – »LitSpecMet« UAB mod Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB

(Sag C-567/15)

(2016/C 027/15)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Vilniaus apygardos teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »LitSpecMet« UAB

Sagsøgt: Vilniaus lokomotyvų remonto depas UAB

Tredjepart: Plienmetas UAB

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF ⁽¹⁾ fortolkes således, at et selskab:

- der er stiftet af en ordregivende myndighed, der driver virksomhed på jernbanetransportområdet navnlig ved drift af offentlig jernbaneinfrastruktur, person- og godstransport
- der uafhængigt udøver en erhvervmæssig virksomhed, hvor den fastsætter en forretningsstrategi, træffer beslutninger vedrørende vilkårene for virksomhedens aktivitet (produktmarked, kundesegment osv.), handler på et konkurrencepræget marked i hele Den Europæiske Union og uden for EU's marked, leverer tjenesteydelser i form af fremstilling og reparation af rullende materiel og deltager i offentlige udbud, der er forbundet med denne virksomhed og søger at få ordrer fra tredjemand (andre end moderselskabet)
- der leverer tjenesteydelser i form af reparation af rullende materiel til sin stifter på grundlag af interne transaktioner, og hvor værdien af disse tjenesteydelser udgør 90 % af virksomhedens samlede virksomhed
- hvis levering af tjenesteydelser til stifteren tager sigte på at sikre stifterens person- og godstransportvirksomhed,

ikke skal betragtes som en ordregivende myndighed?

Såfremt Domstolen fastslår, at selskabet skal betragtes som en ordregivende myndighed under de ovennævnte omstændigheder, skal artikel 1, stk. 9, i direktiv 2004/18/EF da fortolkes således, at et selskab mister sin status som ordregivende myndighed, såfremt værdien af reparationer af rullende materiel, der ydes på baggrund af interne transaktioner med den ordregivende myndighed, som er selskabets stifter, falder og udgør mindre end 90 % eller ikke udgør hovedparten af den samlede omsætning fra selskabets virksomhed?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Riigikohus (Estland) den 2. november 2015 — F. Hoffmann-La Roche AG mod Accord Healthcare OÜ

(Sag C-572/15)

(2016/C 027/16)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Riigikohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: F. Hoffmann-La Roche AG

Sagsøgt: Accord Healthcare OÜ

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009⁽¹⁾ af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) fortolkes således, at gyldighedsperioden for et supplerende beskyttelsescertifikat, som er blevet udstedt efter national ret i en medlemsstat før dennes tiltrædelse af Den Europæiske Union, og hvis gyldighedsperiode for et aktivt stof ifølge oplysningerne i certifikatet ville være længere end 15 år fra tidspunktet for meddelelsen af den første tilladelse til markedsføring i EU af et lægemiddel, som består af det pågældende aktive stof eller indeholder dette, afkortes?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er artikel 21, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler (kodificeret udgave) i overensstemmelse med EU-retten, navnlig med de almindelige EU-retlige principper om beskyttelse af erhvervede rettigheder, princippet om forbud mod tilbagevirkende kraft, og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ EUT L 152, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Administrativen sad Veliko Tarnovo (Bulgarien) den 9. november 2015 — ET »Maya Marinova« mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachnosiguritelna praktika« Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Sag C-576/15)

(2016/C 027/17)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo